

Toe wij uit Rotterdam vertrokke ...

Dut was 'n bekend versie. Wij wete daer inmiddels aalles van. Toe me man vroeg of 'k zin had in 'n weeksie snêeuw in Ôôsterijk, hè 'k gezeed: "Dà 's best, mor dan wel met 't vliegmesien." Gêên gedoe mè snêeuwkettinge, sommige loi mosse ze nog uit de dôôsies haole, en ure busse ving 'k ok waerdelôôs. Zô gezeed, zô gedaen. We mosse om kwart over zeuvene 's oches de lucht in van de luchthaove Rotterdam – Den Haag, zôôas die tegeswoordig hiet. 't Is daer zô makkelijk hé, je zet je oto neer, steek de straet over en je kan 't vliegmesien bekant aanraoke. Bij de douaone mosse we de rieme af, wà niks biezonders is, mor ok de laerze uit en zô zie je dà de controle ok daer aalmor aareger wordt.

We zouwe d'r 'n uurtie over doen, en toe we bekant op de plaets van bestemming wazze, zee de piloot dà me vanwege meraokels veul snêeuwval nie mogge lande op Innsbruck. Nou maok ie mijn nie wijs dat ie dà nò nie wis toe we de lucht ingonge. Afijn, we mosse uitwijkke naer München, d'r zouwe busse komme en we mosse zô'n 4 uur in de bus, de sjefeur had haost en 't was glad. Êên trôôst zee de piloot: "Jullie wille snêeuw en die is t'r genogt." Vrouwe en kindere mogge êést in de bus: 't lekend wel een evacuaosie.

Om kort te gaon, we zijn zôôwat d'n hêêlen dag onderweeg gewist. Zonder ete, zonder drinke, d'r was naareges wat te kôôp. Mor d'n aanderen dag wazze we 't aamel vergete, wà was 't mooi daer, 'k ben d'r toch al vaok gewist, mor zô mooi as nou, hà 'k 't nò nie veul gezien. We zeeje tege mekaor: "Waerom zou ie van die latte onderbinge as ie lôôpend ok overaal kan komme?" D'r was wel laowinegevaer, dus mog ie nie overaal lôôpe.

We hebbe zô meraokels genote. Lekker gegete, mêêst van 't vaareke, hêêle pôôte kwamme op taofel. Mè kaobelbaone naer omhông gewist, te veul om op te noeme. 't Weeksie was zô verbij en 'n bietjie triest gonge we weer op huis aan. Omdà we van de heenraais geleerd hadde dà we beter wà ete en drinke mee konne neme, hadde we rezijnebollechies meegenome en 'n paor paksies limenaode. We wisse wel dat dà nie moch, mor ik zee: "Laete we 't is perbere!" Mor we wiere gepakt en we mosse de limo staonde bij de douaone opdrinke. Mè 'n uurtie vliege wazze me weer in Rotterdam, 'n haalef uurtie daernaes thuis, dus azze we weer gaon, wéér met 't vliegmesien!"

Macky van Leeuwen – de Jong